

Doc. A. Dobrogowski stwierdził, że do niego, jako do kierownika Zakładu, w którym do końca stycznia mgr K. Borowiak pracował, należała inicjatywa w sprawie przedłużenia zatrudnienia na stanowisku st. asystenta. Na arkuszu kwalifikacyjnym, adresowanym do Rektora, została sformułowana pozytywna opinia i wniosek o przedłużenie zatrudnienia do czasu zakończenia postępowania doktorskiego. Ten wniosek z Instytutu nie wyszedł, nie był także przedmiotem opinii Kolegium Instytutu. W tym miejscu Doc. odwołał się do Ustawy, gdzie art. 170 ust. 2 mówi, że stosunek pracy z adiunktem, st. asystentem i asystentem nie może być odnowiony, jeżeli pracownik z przyczyn od niego niezależnych nie czyni dostatecznych postępów w swoim rozwoju naukowym lub nie uzyskuje zadowalających wyników w pracy dydaktycznej i wychowawczej. Okoliczności te powinny wynikać z ocen dokonywanych w trybie określonym w art. 133. O wynikach oceny powiadamia się zainteresowanego pracownika. Doc. uważa, że wynik oceny też powinien być poparty krótkim argumentem. O tym, jak powinna przebiegać ta ocena informuje art. 133 ust. 1.

Doc. nie podważa dobrej woli, ani obiektywnego stanowiska Komisji Wydziałowej, ale sądzi, że Komisja dysponowała za małą ilością informacji o p. K. Borowiaku. Wydaje się, że w przypadku zwolnienia pracownika trzeba tego dokonać w taki sposób, żeby przynajmniej po pewnym czasie, gdy zastanowi się on nad motywami swojego zwolnienia, to przy pewnej dobrej woli mógł uznać rzetelność i merytoryczność powodów zwolnienia.

Dziekan stwierdził, że po pierwsze - nie miało miejsca zwolnienie ze względu na obowiązujący tryb angażowania nauczycieli akademickich - są oni zatrudniani na okresy zamknięte. Arkusz kwalifikacyjny wypełnia się w przypadku chęci awansowania pracownika lub przyjęcia. Posmo Dyrektora IEiT jednoznacznie informowało, że Inst. nie zamierza zatrudniać nadal mgra K. Borowiaka. Obecna na posiedzeniu Komisji p. mgr H. Kubiak oświadczyła, że art. 164 ust. 10 stosuje się w przypadku zamiaru awansowania, by zachować ciągłość do stanowiska adiunkta.

Doc. A. Dobrogowski uważa, że ocena powinna być wyczerpująca i nie powinna budzić żadnych zastrzeżeń.

Prof. T. Puchałka uważa, że osoba kończąca pracę dokorską ma prawo oczekiwać, że w stosunku do niej zostaną podjęte pozytywne działania co do dalszego zatrudnienia, chyba że istnieje